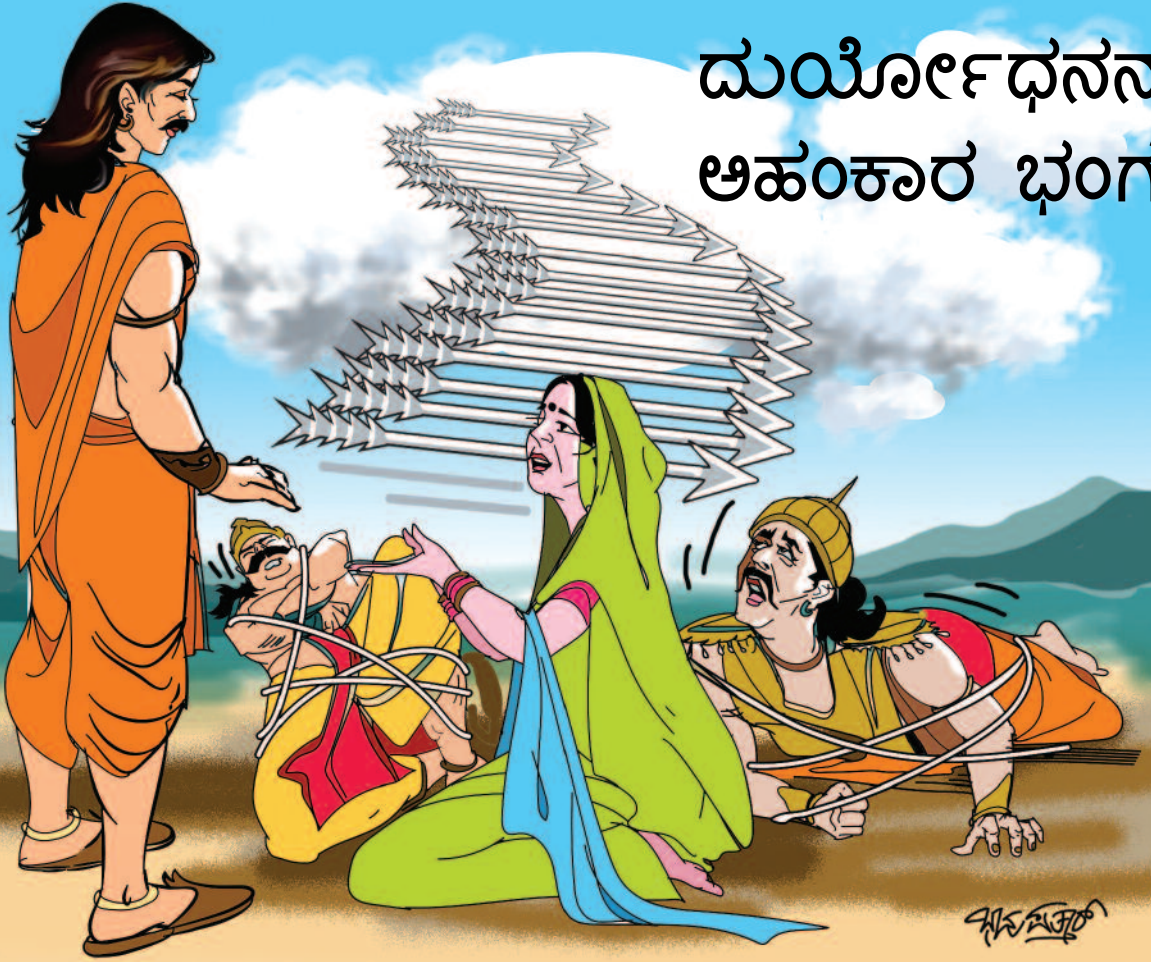

ದುರ್ಯೋಧನನ ಅಹಂಕಾರ ಭಂಗ

ಪಾಂಡವರು ಅರಣ್ಯವಾಸದಲ್ಲಿ ದ್ವೈತವನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದರ ಅಂಚಿನ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಮುನಿಜನರೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವ ದಾಯಾದಿಗಳಾದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ ದರ್ಪ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸುವ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಬಂದಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ದುಶ್ಯಾಸನ ಮೊದಲಾದ ನೂರು ತಮ್ಮಂದಿರು ಹಾಗೂ ಪತ್ನಿ ಭಾನುಮತಿ ಒಡಗೂಡಿ ಬೇಟೆಯ ನೆಪ ಹೇಳಿ ದ್ವೈತವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ನಂದನವನ ಸಮೀಪವೇ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಶತ್ರುವಾದ ಗಂಧರ್ವ ಚಿತ್ರಾಂಗದನು ನೂರುಕೋಟಿ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ದುರ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಯಾಸನರನ್ನು ಕೋಡುಗಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಲ್ಲುವ ಭಯ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಲು ಹೇಳಿದರು. ದುರ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಯಾಸನರನ್ನು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರಾದ ತನ್ನ ಮಹಾರಥಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ದುರ್ಯೋಧನನ ಹೆಂಡತಿ ಭಾನುಮತಿ

■ ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಗೋಳಾಡುತ್ತ ತನ್ನವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಪತಿಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಧರ್ಮಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಧರ್ಮರಾಯನು ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಕಲಹ ಮಾಡುವಾಗ ಕೌರವರು ನೂರು ಜನರಾದರೆ ಪಾಂಡವರು ಐದು ಜನ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವಾಗ ನಾವು ನೂರೈದು ಜನ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತರಲು ಹೇಳಿದನು. ಅರ್ಜುನನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಗಾಂಧೀವ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೀವೋಡನು (ರಥ). ಗಂಧರ್ವರು ಹೋದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದನು. ಚಾಕ್ಷುಷಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಧರ್ವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜಗ್ಗನೆ ಕಂಡನು. ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣಾಘಾತಕ್ಕೆ ಗಂಧರ್ವ

ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಟೆಯ ಏಟನ್ನು ತಿಂದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳ ರೀತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಿತು. ತನ್ನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಸೇನೆಯ ಸಂಹಾರ ಕಂಡು ಗಂಧರ್ವನು ಬೆಚ್ಚಿ ನಡುಗಿ ಹೋದನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಂದು ದುರ್ಯೋಧನ ಮತ್ತು ದುಶ್ಯಾಸನರನ್ನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು. ಅರ್ಜುನನು ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಏಟು ನೋವು ಆಗದಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ದ್ವೈಪದಿಯು ದುರ್ಯೋಧನ ಮತ್ತು ದುಶ್ಯಾಸನರ ಸಾಹಸವನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ, ಅವರ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ಭಾನುಮತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಮೈದುನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು. ನೀತಿ: ಇತರರ ದುಃಖ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋವುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರಿಗೆ ಹೀನಾಯಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುವುದು. (ಆಧಾರ: ಪಂಪಭಾರತ)